

Ганзенко Олексій Федорович

Біографія

Народився 26 грудня 1958 року в с. Владиславка Миронівського р-ну, що на Київщині. Навчався в миронівських школах №3 та №1. По закінченні – служив в армії, працював за робітничим фахом.

Вірші писав зі шкільних років. Публікувався в місцевій газеті "Миронівський край." Приблизно з початком ХХІ ст. почав писати прозу. Перемагав у літ конкурсах, найпрестижніший з яких – "Коронація слова" (2013 – номінація – кіносценарії). Видавався самвидавом, публікувався в журналах "Жінка", "Дніпро", "Склянка часу". У 2011-у у видавництві "Смарагд" вийшла збірка оповідань Ганзенка "Захід зеленого сонця". У 2019-му видавництво "Перун" випустило в світ роман "Блюз на холодній землі", видавництво "Терен" — роман "Курява".

Все при ньому – талант, впевнене письмо, вміння будувати сюжет, прекрасна і багата мова. Коли такий профі надсилає на конкурс роман, у нього взагалі може не виявитися конкурентів.
(Галина Пагутяк)

Не знаю, чи футуролог Мічіо Кайку писав про ґаджети, які заряджатимуться від будь-якого джерела тепла – і людського тіла також, але герої Олексія Ганзенка уже юзають їх повним ходом.
(Тарас Антипович)

Все, про що пише український письменник Олексій Ганзенко спонукає до критичного мислення. Це якраз те, чого бракує нашому люду, особливо поколінню 50+. Себто прямим вихідцям із країни есесерії. Країни, де думанню не лише не сприяли, а якщо хтось і мав намір це робити, то йому дуже спритно відбивали будь-яку охоту.
(Валентина Семенюк)

Справжній талант вгадується в пружності письма, в підігнаності слова до слова, з тонких деталей, які творять непідробний людський образ, і його логіка рухає сюжет... Олексій Ганзенко... знайшов у собі мужність осмислити, а як же сучасні віяння позначаються на долях тих, кому судилося бути оправами, медсестрами, шоферами... — трудівниками, яких наша література вже давно не має за своїх героїв. (Наталя Околітенко).